

der kun opereres med en støtte, der kan dække de absolut minimale leveomkostninger, og ikke en uddannelsesløn, må der være mulighed for anden indtægt udover støtten, og der kan heller ikke foretages en præcis beregning af dette minimale leve-niveau, som vil svinge for forskellige personer, efter hvilken bolig man har, hvor man bor i landet osv. Derfor må egenindtægtsgrænsen være noget højere end rådighedsbeløbet. Den er her sat til 42.000 kr. incl. stipendier, excl. statslån, hvorfor den totale ramme vil kunne komme op på ca. 58.000 kr. normalt (når lånet lægges oveni). Herfra skal så modregnes skat.

Man kunne hæve grænsen endnu mere, hvad der ud fra visse synspunkter kunne være rimeligt, men for at søge at bringe erhvervsarbejdet noget ned, har vi altså valgt at lægge grænsen ved de 42.000 kr. Det bør så overvejes, om der bør lægges »et bælte« på f. ex. 5.000 kr. over de 42.000 kr., hvor man ikke skal betale det fulde beløb tilbage, bl. a. fordi det kan være vanskeligt at »ramme« en præcis indkomst.

Overstiger den uddannelsessøgendes indtægt egenindtægtsgrænsen, betales således en del af stipendiet tilbage.

Ad 5

Ved gennemførelsen af den her foreslåede SU-reform, er der selvsagt ikke taget højde for alle problemer, der kan opstå for uddannelsessøgende, på linie med andre befolkningsgrupper. Derfor bør de uddannelsessøgende, være omfattet af nøjagtig de samme regler og muligheder som andre befolkningsgrupper i forhold til det sociale apparat. I dag er de uddannelsessøgende i vidt omfang afskåret fra det sociale sikringssystem, når bortses fra cirkulæret om bistandshjælp i sommerperioden, som der endog har været røster fremme om at fjerne.

I forhold til adgangen til arbejdsløshedsunderstøttelse løses dette problem først ved indførelsen af en reel uddannelsesløn, idet de studerende da opfattes som heltidsstuderende. Indtil da må der være adgang til understøttelse indenfor rammerne af egenindtægtsgrænsen, fortrinsvis ved arbejdsløshed i den periode, hvor institutionerne er lukkede p. gr. af sommerferie, ligesom der bør overvejes deltidssunderstøttelse for studerende med meget fast tilknytning til arbejdsmarkedet.

Hvad angår forholdene omkring studerende med børn, må det understreges, at der i barselperi-oden må gives den studerende fuld orlov, hvorefter der må gives fuld dækning via øvrige støttesyste-

mer. I øjeblikket er forholdene omkring barselperi-oden yderst kritisable, hvorfor der i øvrigt må tages initiativ til at forbedre kårene for alle i barselperi-oden. Som konsekvens af, at uddannelsesstøtten kun dækker minimumsbeløbet for *en person*, må der ydes fuld dækning for børn også efter barselperi-oden.

Ad 6

Da der indenfor disse samfundsmæssige rammer ikke sikres de uddannelsessøgende arbejde efter endt uddannelse, må der tages højde for en evt. arbejdsløshed i betingelserne for afviklingen af de statslån, der tages i studietiden. Særlig slemt er det for færdiguddannede, der går lige ud i arbejdsløshed efter endt uddannelse, idet de kun får dimittentsatsen p. gr. af manglende anciennitet. Med i billedet hører også, at begyndelseslønningerne er meget lave. Da arbejdsløshed ikke er selvforskyldt, er det derfor rimeligt at staten træder til, således at ydelser og rentetilskrivning bortfalder i arbejdsløshedsperioden. Endelig skal vi påpege problemet med, at mange studerende efter endt studietid enten tvinges til at tage arbejde udenfor deres fagområde til lavere løn eller får en lav begyndelsesløn. Man bør derfor overveje, om der ikke burde fastsættes en nedre løngrænse (f. ex. gennemsnittet af en ufaglært arbejders løn), hvorunder afdrag og renter bortfalder.

Ad 7

Det er indlysende nødvendigt med en overgangsordning ift. den nuværende elendige situation, som mange uddannelsessøgende trækkes med. Som nævnt er der for store grupper kolossale problemer med tilbagebetaling af de store lånebyrder. Det foreslås derfor, at reglerne i pkt. 6 også gælder ift. lån optaget under den tidligere ordning. Det må overvejes at indføre en speciel overgangsordning for grupper af uddannelsessøgende, som kan forventes at skulle studere i lang tid fremover, således at deres tidligere banklån konverteres til statslån. Det forudsættes endelig, at alle går ind under det nye system for resten af deres studietid, fra ikrafttrædelsesdatoen for den her skitserede ordning, uanset hvor længe de pågældende har studeret.

Endelig forudsættes det som en overgangsordning, at støtten gradueres efter forældrenes bruttoindkomst for de uddannelsessøgende under 18 år. Men det principielle sigte er, at de 16- og 17-årige på længere sigt skal kunne være uafhængige af forældrenes indkomst. Overgangsordningen kunne